

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru streinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei archidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47.
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refușă. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Sibiu, 8 Maiu 1885.

Vânturi reci suflă prin țeara noastră, și ele sunt venite a seca și puțințele plante chemate a rodi roduri binefăcătoare patriei, și prin ea tuturor popoarelor conlocuitocre. Vânturi nordice bătuesc simțemintele popoarelor din Ungaria, și ele se silesc a face în sloiu de ghiță și puțină libertate, ce sub diverse preteceste ni s'a mai lăsat până acuma.

În Transilvania cea muntoasă și-au pus locul acestor vânturi ghițăoase, și pareni-se și natura se acomodează curentului politic, căci luna lui Maiu cu ger și zăpadă a salutat pre s'ermanul econom.

Diarele din Cluș ca Șolomonarii din povestile poporului notsru anunță vijelia cu câte o coadă de bălaur hid cum adevă sunt bălaurii, pe cari nici să-i vești nici să-i visești, după ele apoi urmează execuțiva sub devisa dată.

Noue ne sunt cunoscute uneltirile îndreptate contra noastră. Am preferi a mai rămânea în reserva de până acuma, dacă ele n'ar lua o formă tot mai concretă, prin care acțiunea principală se marchiază până în cele mai neînsemnate minuosități.

Diarele din Cluș ne spun că în patria noastră trebe creat curent patriotic.

Concesiuni nu se mai pot face, căci altecum elementele netrebnice ar ajunge deasupra.

Să va crea deci acest curent cu ori-ce preț.

Planul este cel următoriu: Reuniunea de maghiarisare și va estinde activitatea sa preste tot Ardealul.

De pedeci nu va mai da nicăiri, căci juriul din Sibiu se cassează și jurisdicțiunea lui se face dreaptă moștenire între Cluș și Mureș-Oșorheiu.

Gendarmăria se va prevedea cu arme de sistema cea mai nouă, și se va duplica numărul gloanțelor.

De va vorbi deci presa, ea va fi regularisată în Cluș sau Mureș-Oșorheiu, două centre recunoscute ca amice sincere ale libertății noastre naționale, ear de vor vorbi singuraticii, gendarmii cu gloanțele vor avea a încuia asemenea guri îndrănețe.

Pentru noi situația este clarificată, și ea clarificată fiind, voim să fim clarificați și noi față cu ea.

Curentul patriotic sub scutul reuniunii de maghiarisare din Cluș va face progrese inchipuite, despre aceasta nu ne îndoim: va face progrese căci presa nu va mai avea glas, îndată ce va fi a-și da seama de vorbele sale în Cluș și Mureș-Oșorheiu. Și ea va trebui să amuțească, căci curentul, a cărui producere se intenționează prin asemenea mijloace estre-

me, tocmai în Cluș și Mureș-Oșorheiu este încarnat așa dîcînd în ființa eventualilor jurați.

Ar fi deci nebunie din partea presei române a crea martiri politici în o asemenea eră a reacțiunei. Prin crearea de asemenea martiri în fața Europei culte n'am câștiga nimica, căci astăzi nu mai domnesce dreptatea, ci forța brutală. N'am câștiga nici la neamul nostru, avînd adevă lipsă a ne ținea strîns adunate toate puterile ferindu-le de nimicirea sufletească și trupească. Apoi știut este că în Vác noi nici trupesce nici sufletesce nu ne zidim.

Mai puțin decât presa vor mai vorbi la noi singuraticii în fața glonțului, care cu neastîmpăr scilpesce în arma gendarmului neodichnit în dorința de a sfredeli peptul românului ca element netrebnic.

Românul are lipsă de peptul seu spre a-l opune glonțului aieptat de vrășmașul strein, care voiesce să umilească statul nostru, și să răpească diademele din coroana împăratului. Și s'a adevărit de 100 de ani, că mai aprig ca românul nime nu se luptă contra invasiunilor streine.

Nu se luptă însă românul contra invasiunilor interne, contra uneltirilor îndreptate spre a lui nimicire națională și bisericească, și el nu se luptă cât timp aceste uneltiri se fac pe basa legilor sancționate de împăratul.

Pe acest teren românul nu răsboiesce, nu doară de groaza temniței sau doară a glonțului din pușca ce falfăie în mâna gendarmului, ci pentru cuvîntul că aceste uneltiri se fac pe calea legii.

Ni s'a spus aceasta în parlament la neobositele întrebări ale lui Orbán Balázs, ni s'a spus în ordinațiunea ministrului de interne dto. 21. Aprile, a. c. adresată comitatului Sibiuului din incidentul concludului luat la cererea reuniunii de maghiarisare din Cluș de a sprigini uneltirile ei. Mai proaspăt ni-o a spus-o însă diariul „Magyar Polgár” în numărul seu de eri. Ni s'a spus adevă că statul are interes să se producă aici în Ardeal spiritul patriotic urmărit de reuniunea de maghiarisare din Cluș, că acest spirit se va introduce cu baioneta gendarmilor dacă va fi de lipsă, abstracție făcînd dela peregrinagiul domnului Haller pre la Budapesta spre a câștiga inimile maghiarilor din Ungaria pentru spiritul patriotic urmărit în Ardeal.

Se poate că noi pentru ultima oară ne ocupăm la acest loc cu spiritul modern. Nici aceasta nu o făceam, dacă diarele din Cluș nu ne provocau, și dacă nu erau și diare românești, cari își aruncă toate slăbiciunile în cărca acestei calamități publice, umbrindu-se sub aureola stejarului susținut până

acuma de domnul Bariț, pre care ele și ei în viața lor l'au lovit.

Cu introducerea măsurilor excepționale va tăcea și presa care va mai avea viața încă, vor tăcea și singuraticii. Noi însă scim, că omul este mai energic cînd nu poate face vorbă multă, căci atunci și timpul pierdut cu vorbele se întrebunțiază pentru fapte.

Scim și aceea, că necazul din pepturile oamenilor este foc vulcanic. Nu se poate răsfla pe cale naturală, el va trebui să se resuffle pe alte căi.

Ungurii au trecut bogat în modul cum isbucnesce focul din peptul omului, cînd calea cea mai naturală este infundată cu mărăcini și polomidă.

Răbdarea românului e mare, și patriotismul lui și mai mare. „Magyar Polgár” în numărul de eri ne trimite la Bucuresci pre toți, cari mai ținem la demnitatea națională, căci după alui părere, noi suntem elemente netrebnice.

Ne complimentăm fraților din Cluș pentru sinceritate.

În Bucuresci deocamdată sunt destui.

Noi contrari celor ce susțin că nu vor mai susține lupta între împregiurările actuale sub cuvîntul că ei au devenit obiect de rîs și batjocură, vom susține lupta cu devisa de până acuma, și vom rămânea la locul nostru.

Și aceasta în credința, că după cursul lucrurilor din lume nici o nebunie n'are durată lungă.

Și cumcă ungurii astăzi sunt atinși la creeri, despre aceasta naționalitățile nu mai dubitează.

Revista politică.

Din incidentul espozițiunei regnicolare din Budapesta Viena cocheta metropolă a Austriei a felicitat capitala Ungariei. Budapesta s'a aflat foarte măgulită pentru această curtoasie a Vienei și ea și-a exprimat mulțămitea sa, însă totodată și dorința de a saluta pre reprezentanții Vienei în sinul seu.

Legăturile de colegialitate între aceste două orașe s'au legat eri. Magistratul Vienei în frunte cu primariul Dr. Uhl s'a prezentat eri în Budapesta. La malurile Dunărei pe podul naei deputațiunea fu primită cu multă distincțiune. Deși ploaia vărsa ca cu ciubêrul totuși o mulțime de oameni se afla pe țărmurile Dunărei. Reprezentanța orașului Budapesta în frunte cu primariul Ráth a primit pre oaspeți. La cuvintele de felicitare ale primariului din Budapesta, primariul Vienei a răspuns în cuvinte simpatice. Ambe cuvîntările au fost primite între „éljen” și „Hoch” entusiastice.

FOITA.

„Curierul literar.”

Sumariu: Din Transilvania. Stil și limbă. Curentul latinist de odinioară. Justificarea lui. — S. Fl. Marian: „Ornitologia populară română” — I. Popea: „Carte de cetire. — I. Pop. Retegeanul: „Trandafiri și violele.” — Biblioteca „Tribunei” broșuri: Ispiresca: „Jocuri și Jucării de copii;” etc. etc. etc. — Ortografia transilvană.

Am înaintea ochilor vre-o câte-va scrieri din ale confrăților nostri de pesta munți. Am cetit multe dîtrînsele și din celelalte părți, însemnate. Eram curios să știu dacă așa numitul curinte latinist urmează în celelalte țeri ale Daciei traiane cu aceeași putere și cu aceeași rigiditate catică de mai nainte; dacă limba vorbită a poporului român continuă a fi esclusă cu aceeași nemiloasă tărie din operele românilor literați și dacă publicistii nu s'au conșvins că patriotică și folositoarea... (voiu arăta mai la vale îndreptățirea acestui calificativ)... și folositoarea încercare a celor cari ne-au preces nu mai are astăzi cuvîntul seu de a fi.

Constat cu deosebită mulțămire că ați limba română scrisă peste munți este în cele mai multe în mai toate scrierile fraților nostri, întocmai cu limba română vorbită. Deosebirea, cînd există pe alocurea, e atât de mică în cât trebe să o cauți

ca să o găsești. A trecut și a trecut pentru totdeauna timpul cînd trebuia să ai un dicționar latino-român, pentru a putea ceti și înțelege o carte românească. Acum cetesci publicațiunile din Cernăuți, din Gherla, Năsăud și Timișoara cu aceeași înlesnire și prin urmare cu aceeași plăcere ca și publicațiunile din Iași și din Craiova. În toate, apare, strălucire, vorbește minunată întregime și uniformitate a limbei române; în toate, diferențele dialectale sunt infime. Româneasca noastră, neolatina trajană, poate dice cu drept cuvînt tuturor surorilor sale: eu sunt sigura care, în mijlocul celor mai grozave sguduiri și schinguirii, am păstrat una și aceeași, snop indivisibil, limba primită dela strămoși.

Dacă până mai acum câți-va ani, frații nostri din Transilvania țineau încă la limba română literară și latină, aceasta o făceau ca dintr'un fel de de neschimbată venerațiune pentru marile umbre ale luptătorilor românismului.

Căci, într'adevăr, latinisarea a outrance curățirea limbei române peste măsura firei era pe atunci cerută de împregiurările prin care treceam. Și dacă ați cel care ar voi să o continue nu ar putea să-și îndreptățască încercarea și dorințele sale, atunci nu numai că dorințele de latinisare ale scriitorilor patrioți se puteau justifica, dar se impuneau, erau comandate și aduse fatalmente de starea noastră politică, socială și literară.

Trebuia cu ori-ce preț, cu violițe și cu omoruri, cu execuțiuni cu grămada și surghiuniri numeroase să se probeze streinilor că limba noastră nu e slavă ci latină; trebe să se redea limbei române calea de formațiune a nouilor cuvinte, calea cea adevărată pe care de mult o părăsise pentru alte căi contrarie geniului și firei sale; trebuia în fine să se provoace în limba română un fel de cataclism, o sguduire puternică. Un 93 limbistic se impunea tuturor; o revoluțiune de cele cari mătură murdăriile, arde și svântă putrediciunile, curăță aerul ambiant... în fine un adevărat 1793 ca cel din Francia, cu toate erorile, dar și cu toate bunătățile sale eroice.

Și de aceea, după cum în Francia, la Adunarea constituantă, Robespierre... sau mai esact, ca să nu ne înșelăm cum fac cei mai mulți... Dupont (de Nemours) strigase: să piară mai bine coloniile decât un principiu! — tot astfel scriitorii români din Transilvania, în unire cu mulți dela noi, strigară fără milă: să piară mai bine personalitatea seculară, individualitatea distinctă a limbei românești, decât principii latinității ei.

Plecând din acest punct estrem, dela această radicală hotărâre, scriitorii goniră limba română din limba română, introduseră un fel de românească la cetirea căreia astăzi suridem, arseră în carne via și făcură un fel de limbă, care nu era nici latina ciceroniană, nici latina rustică, nici româneasca noastră. Acest produs al patriotismului ardinte și trăi

Suntem curioși a sci cum au eșit ambii primari din dilemma creată prin curtoasia cu respect la limba în care s'au rostit felicitările. Ei au trebuit să aibă în vedere susceptibilitățile diarelor din capitala Ungariei, cari devin nervoase auzind accentele limbei germâne mai cu seamă pe ambele maluri ale Dunărei dela Poșon până la Orșova.

Diarele din capitală guralive după cum sunt ele, ne vor satisface îndreptățitei noastre curioșități.

Expozițiunea din Budapesta devine din ce în ce tot mai interesantă. După delegațiunea orașului Viena avem să vorbim ceva și despre cea a orașului Cluș.

După cum se scie reuniunea pentru maghiarisare a pus toate în mișcare spre a capacita pre cei adunați la Budapesta despre pericolul de decadentă a elementului unguresc în Ardeal. Ca capacitatea să aibă mai mare efect presidentul reuniunii, primariul orașului Dr. Haller — după cum am mai amintit și la alt loc, în fruntea unei comisiuni s'a dus la Budapesta cu scopul să câștige inimile capacităților maghiare pentru reuniune. Primiriile deputațiunii au fost foarte simpatice. Începând dela redactorul diariului „Fővárosi lapok” până la arhiepiscopul dela Kalocsa, cardinalul Haynald, deputațiunea a complimentat pre toți cei chemați a a juca rolă publică în cestiunea maghiarisării.

Diarele din Cluș într'una cu cele din capitală n'au cuvinte spre a putea lăuda din destul entuziasmul cu care fu primită deputațiunea pretutindena. Se dăce că toți și toate și-au promis sucursul material și moral.

Suntem de credință, că îndată ce statutele reuniunii de maghiarisare din Cluș vor fi provădute cu clausula de aprobare și publicate prin diare, inițiatorii societății „Opinca” le vor accepta întocmai, și „mutatis mutandis” le vor trimite la locurile competente spre a fi și ele provădute cu clausula de aprobare.

Cu chipul acesta meritul celor din Cluș va fi, că în cele din urmă vom avea și noi reuniune aprobată după chipul și asemănarea celei din Cluș, și aceasta numai spre a se susține ecuilibrul între nișintele de asimilare ale reuniunii de maghiarisare din Cluș și cele de conservare naționale ale „Opincai,” care până acuma a fost înșirată între lucrurile cari, conturbă buna înțelegere între cetățenii din Ungaria.

Agitațiunile electorale în Austria sunt la ordinea zilei, și cu ele incriminările opoziției la adresa guvernului Taaffe, incriminări din incidentul egalei îndreptățiri a naționalităților.

Este curios că de când e la cărma afacerilor guvernul Taaffe, germanii din Austria nu mai încețază cu vărările de desnaționalisarea germanilor.

Caracteristice sunt vorbirile deputaților din stânga intrunită în ce privește asemenea plângeri. În o vorbire de acest soi profesorul de științele de stat dela universitatea din Viena Dr. Lustkandl își dezvoltă Dumineca trecută programa înaintea alegătorilor în Baden. Caracteristica perioadei trecute este agitațiunea naționalităților contra germanismului, așa dăce distinsul profesor și deputat al senatului imperial. Dovadă că Bohemilor li s'a conces ca la universitatea din Praga să se introducă paritatea de limbă, căreia a urmat apoi împărțirea totală a universității, o parte cu limba

germână, alta cu limba bohemă, ca limbă de propunere. Și mai eclatantă dovadă este crearea unei scoale boheme în un suburbiu al Vienei. Horibile dictu! Viena și scoală populară cu limba bohemă, aceasta nu e nici mai mult, nici mai puțin ca estirpirea germanismului.

Să se mire apoi omul de plângerile celor din Ardeal cu amenințarea elementului domnitor, dacă și puternica seminție germană din Austria în durezza pentru perderea domniei recurge la asemenea preteceste, cari înaintea oamenilor cu cunoștințe despre starea lucrului, se reduc la adevărata lor valoare.

Așa e omul, adevărul și dreptatea dispar, îndată ce este vorba de domnie, și dispunere arbitrară asupra sorței popoarelor subjugate.

Representantele guvernului Germaniei dela curtea din București Baronul Saurma este rechemat și în locul lui s'a denumit în această calitate secretariul de externe Busch.

Schimbară aceasta în persoane după cum se vorbește, nu este de mare importanță politică. Eată ce dăce din incidentul acestei schimbări în personalul legațiunii diariul guvernului domnului Brătianu „Voința Națională.”

Diarele au anunțat că se vorbește în cercurile autorizate din Berlin despre numirea domnului Dr. Busch, sub-secretariului de stat la departamentul afacerilor streine din Germania, în postul de ministru plenipotențiar al acelui imperiu pe lângă guvernul român, înlocuind pe d. baron de Saurma, care se va duce în aceeași calitate la Haga, capitala Holandei. Această numire pare sigură, și în curând vom avea deci în mijlocul nostru pe noul ministru al puternicului imperiu german credem dar interesant a pune sub ochii cetitorilor noștri următoarele rânduri ce le găsim în „Kölnische Zeitung” relativ la persoana dlui Dr. Busch:

Cu retragerea sub-secretariului de stat Dr. Clemens Busch ministerul afacerilor streine perde unul din funcționarii cei mai capabili și mai distinsi, un funcționar care s'a bucurat de nemărginită încredere a cancelarului, pe care povara escesivă a serviciului cu care era însărcinat amenința de a-l strivi, un funcționar despre care principele Bismark a declarat în Reichstag, la finele anului trecut, că se crede nevoit a renunța pentru viitor la activitatea sa favorită din Berlin, pentru a primi un post de ministru plenipotențiar, în care energia, capacitatea și cunoștințele lui vor continua de a fi în serviciul împăratului.

Dr. Busch s'a născut în orașul Colonia și este acum în vârsta de 51 ani. El a frecventat scoala diplomatică începând dela cea dintâiu treaptă; pe lângă studiile juridice și politice făcute în universitățile din Bonn și Berlin s'a ocupat de preferință și cu limbile orientale. În urma acestor studii a intrat în anul 1861 ca dragoman la legațiunea prusiană din Constantinopole și ocupă un-spredece ani această funcțiune în care înaintă încetul cu încetul la postul de prim-dragoman profitând așa de bine de șederea sa în Constantinopole, în cât fu recunoscut îndată ca unul din cei mai eminenti cunosători ai cestiunilor orientale fiind însărcinat ca atare cu misiuni importante.

Dela 1872 până la 1874 servi ca consul la Petersburg, apoi fu numit consilier raportor în secțiunea politică a ministerului afacerilor streine din Ber-

lin, în care calitate a servit neîntrerupt cu un succes deosebit.

Prin funcțiunea lui importantă a avut înainte de toate misiunea de a face pregătirile pentru congresul din Berlin, dela 1878, în care el fu numit secretar.

Ca recompensă pentru activitatea desfășurată de el aci și în acelaș timp spre a-i da puțința de a se mai recrea puțin, căci sănătatea îi era atacată, fu trimis în 1879 ca consul general la Budapesta, dar după un-spre-dece luni fu rechemat deja la ministerul afacerilor streine, pentru a fi numit curând după aceea subsecretar de stat și a deveni astfel șeful divisiunii politice. Sarcina și munca lui aci era peste măsură de mari, însă zelul și devotamentul lui era și mai mari. La aceasta se mai adăoga și împrejurarea că superiorul lui imediat, secretarul de stat contele Hatzfeldt, cădu de câte-va ori greu bolnav, așa că în acest interval fu nevoit să ia asupra-și și povara grea a acestui serviciu plin de răspundere și tot de o dată și reprezentarea diplomatică a imperiului în negocierile urmate cu ambasadorii și ministrii plenipotențiarilor acreditați aci.

De multe ori s'a părut că puterea lui corporală e aproape de a sucumba sub sarcina escesivă a muncii și grigei sale. Cu atât mai bucuroși vedem deci pe d. Busch, care prin amabilitatea și modestia lui și-a câștigat simpatia generală, ocupând un post relativ mai linisct, cu cât această nouă pozițiune îi oferă o bună ocaziune de a-și utiliza știința și considerațiunea sa în serviciul patriei și a protege și favoriza interesele germane cari sunt legate cu consolidarea și fortificarea tenărului regat și a dezvoltării sale economice.

Corespondențe particulare

ale „Telegrafului Român.”

Geoagiul de sus, în Maiu 1885. On. De Redactor! De un timp incoace trăim noi parochienii gr. or. de aici în mare ferbere.

După ce au fost trecute alegerile primăriei — despre care ve raportasem, începurăm a ne vede și de alte trebi și necazuri — căci vai multe aveam

O comună frumoasă și cu venite cum e comuna noastră doar nu e în tot ținutul nostru — și cu toate aceste noi stăm rău — de tot rău!

După multe frecări în dreapta și în stângă ne-a succes a sistemisa barem un post de învățatoriu cu salariu de 300 fl. cu toate că nu un învățatoriu ci cutezăm a afirma că noi Gioagenii am putea susține o scoală normală, dacă ar fi armonie și înțelegere, dacă cei chemați a ne da directiva ar avea și voiă și inimă a se interesa de noi și de soartea noastră. Dar spre marea noastră mahnire pre anul scolar 1884/5 am rămas de tot fără învățator și nici nu voim să știm cine e cauza la aceasta, destul că e așa și noi constatăm adevărul. Vădând că se apropie ba chiar și trece timpul de a începe scoala ne-am luat refugiu la părintele Vasile Barbu din Ripa-rimețului, ca să ia asupra dsale sarcina de a ne instrua copiii în acest an, ceea ce susnumitul domn paroch a primit, se înțelege, că nu cu salariul de 300 fl. ci pre lângă una remunerațiune de 120 fl.

timpul atacat de unii, apărat de alți cu o egală înfocare, și nu întârziă a dispăre pentru a face loc earăși limbei române, limbei adevărate a poporului.

Totuși, cu toate imposibilitățile sale, această încercare a scriitorilor patrioți din trecuta generațiune nu plecă fără a-și fi lăsat bunul seu. Redede limbei române adevărată calea de formațiune a cuvintelor sale; scoase dela uitare multe cuvinte românesci cunoscute de popor, dar înlocuite pe nesimțite de grosolane și necioplite cuvinte slave; goni în fine din ogoarele limbei naționale acele vorbe slave care nu răspundeau la nici una din trebuințele limbistice ale românilor.

Și după ce făcū acestea, maiestoasa neolatina dela Dunăre dăse un vale de plecare limbei române și dispăru în abisul fără fund al încercărilor imposibile, lăsând după dēnsa amintirea unei întreprinderi care, deși n'a reușit în toate, a făcut mult bine într'unele din părțile sale.

De această disparițiune a limbei neolatine, alcătuite *ad usum* unora din patrioții noștri, scriitorii de preste Carpați nu voră să-și dea seamă cu aceiași înlesnire ca și scriitorii de dincoace de munți. O mai ținură încă, și pe ici pe colea o mai țin și aci.

Repet însă, cei mai mulți, mai toți, scriu aci ca și noi.

Așa, bună-oară, în însemnata și instructiva scriere a dlui S. Fl. Marian „Ornitologia poporară română”

tipărită la Cernăuți în 1883, trebe să căutăm mult până să dăm preste un abiturient, preste un respectiv sau preste o formă ce nu cunoaștem ca: se ouă pentru ouă cucul (I, pag. 41—42); în colo, stilul e tot atât de curgător ca și al nostru, cestora din România liberă; dăce mai bine curgător ear nu românesc, căci termenul de comparațiune, stilul nostru de dincoaci de munți, nu este totdeauna cel românesc. Sunt locuțiuni, frase și aducături de vorbe pe cari ar trebui să le luăm dela frații noștri de dincolo, căci sunt mai românesci, deși poate nu atât de svelte și de gingașe ca ale noastre.

De altmintreli, „Ornitologia părintelui S. Fl. Marian, pe lângă calitatea aceasta a stilului transcarpatin de care ne ocupăm acum, își are și altele nu mai puțin însemnate și nu mai puțin folositoare pentru cetitor. Percurgeți, sau mai bine studiați cele ce poporul crede din toate punctele de vedere asupra cucului, obiceiurilor sale, datinelor la care el a dat nascere, la interpretările critice făcute de popor cu privire la istoricul și obiceiurile cucului, și ve veți da seamă numai decât de meritul și frumșetea unei astfel de lucrări ca „Ornitologia poporară română a simpaticului membru al Academiei române, părintele S. Fl. Marian.

Un studiu sau mai bine un pararel interesant ar fi de făcut între Ornitologia poporară română a dlui Marian și Ornitologia pasională a învățatului scriitor și naturalist francez, A.

Toussenel, care mări mai dălele trecute. Eu cred că între felul țeranilor noștri de a înțelege și explica multe din apucăturile și obiceiurile paserilor și felul științific al lui Toussenel ar fi multe apropiări și comparațiuni de făcut.

Să scie că totdeauna știința, prin și cu cercetările ei, confirmă multe din observațiunile și lămuririle pe cari le face, și dă țeranul de pretutindeni asupra fenomenilor naturii. De câte ori naturalistul n'a tras însemnate foloase din cunoștințele poporare ce i se spuneau de vre-un bătrân sau de vre o babă de multe sciutori. Oare-ce? naturalistul român n'ar găsi, dacă nu cheia, cel puțin indice multe în cunoștințele de științe naturale ale țeranilor noștri? Oare multe din caracterile distinctive ale cutărui animal sau cutărei plante nu se află și în Zoologia și Botanica poporare române? noi credem că da, și mai credem că, după străvechile legende ale mitologiei orientale asiatică și ale mitologiei greco-romane sunt aci științificaminte demonstrate de studiile geologice ale învățăților, în cele mai multe din părțile lor, tot astfel se va găsi de știință că multe din lămuririle date de țeran sunt adevărate și prin urmare pot fi primite de toți.

De aceea dăcem mai sus, că cu privire la cele două Ornitologii, a răposatului Toussenel și a d-lui S. Fl. Marian, comparațiunile și apropiările ar fi instructive.

Vom face aceasta odată, când timpul ne va permite.

(Va urma.)

Pre baza acestei convențiuni s'a început școala și încât suntem spriginiți de organele politice, ea a fost cercetată până Duminecă la 21 Aprilie a c. st. v. în care ziua era să se țină și esamenul public, despre ce poporul a fost incunoscintat deja Duminecă în 14 Aprilie, ear oficiul protopopes al tractului Alba-Iulia în 17 Aprilie, prin hârtia oficiului parochial mănăstirea Rimețului Nr. 5 ex 1885. Dl protopop nu a răspuns că poate veni sau ba — dar noi învățați cu de aceste nici că am așteptat să vie de bună seamă, căci după cât șcim nici în satele vecine nu a fost est an, ear în unele doară de când e protopop a fost abia câte odată.

Nici că e mirare, tractul e mare și apoi primăvara nu se prea rentează să se preumbe cineva pre sate, deci noi am așteptat, ca cel puțin parochul local Antoniu Pop să satisfacă îndetoriei, sale ca adecă, să dea semn cu coplotul și la 3 oare să se înceapă esamenul! Dar ce se vede! Parochul a cerut dela învățatoriu titulo presidărei 10 fl. și învățatoriul care nu a căpătat nici un cruceriu din salariu neputindu-i da, preotul nu a voit să iase se dea semn cu clopotul, mă, ca să nu se adune oameni spre școală în după ameața aceea n'a voit să țină nici sf. vecernie ci s'a pus și a ședut pre gârliciu pivniței biserice și nici n'a voit să între în școală!

Ce merită preotul nostru nu șcim noi cei din Gioagiu, dar șcim, că se se fi întemplat la un alt popor o bătae de joc ca aceasta cu copii oamenilor, cu ce avem noi mai scump, atunci se ducea minune de el. Copilașii toți îmbrăcați în vestiminte de sərbătoare, cei diligenți așteptau să fie lăudați și premiați ca în alți ani, ear în loc de aceasta au trebuit să observe pe parochul locului cerend 10 fl. dela învățatoriul! Aceste s'au putut dar întempla numai la noi în Gioagiul de sus, la noi, cari cum am dis mai sus, ar trebui să avem școală normală, ear nu să rămânem până în postul Crăciunului fără învățatoriu, și apoi atunci să ne tocim în licițatie minuendo!

Casul îl vom arăta și autorităților noastre școlare din Sibiu, și dacă o am făcut aceasta și pre aceasta cale e, — ca să șcie lumea și țeara, că cum poate un preot neconștient să se bată joc de ce avem mai scump de copilașii noștri, de luminarea lor, de nișintele noastre de a-i ridica din întunec și a-i face vie.

Dintre fruntași nu s'au arătat pre la școală decât parochul gr. cat. Antoniu Repede și economul Nicolae Repede, căci ceialalți știind de intențiunea parochului — s'au ferit să vie la un scandal și o gâlceavă inscenată, de cel ce e chemat a fi omul ordinii și luminei.

Vedend învățatoriul preot Barbul starea lucrului, a dat sfaturile cele bune elevilor sei, le-a recomandat, că în decursul verei să mai cetească și serie și cu aceste i-a trimis acasă! Pre drum întindu-se parochul Antoniu Pop cu notariul comitetului Teodor Șandru a dis cătră acesta „Am stăruit mai dăunădile să capete Barbu 30 de fl. din salariu dar acum de nu-mi va da 10 fl. apoi nu mai capătă nici un cruceriu.“

Aceste toate s'au întemplat în Dumineca a cincea a Samarinenței la noi în Gioagiu!

Tot ce dorim este, că autoritățile noastre în modul cel mai grabnic să aplice pedeapsa meritată asupra preotului, ce a inscenat comedia din 21 Aprilie, ear totdeodată și la moment să se pună în curgere escrierea de concurs pe anul venitor școlar 1885/6 căci lipsa de învățatori e mare și se nu rămânem ear să ne carpim prin Decembre și dacă avem unul harnic — cu el în bună înțelegere să vedem să mai înființăm unul sau două posturi de învățatori salariați bine, căci de nu vom face așa blăstemul lui Ddeu și al următorilor ne va petrece în mod meritat până din colo de morment! Ear cine va cuțea a se opune înființării barem încă a unui învățatoriu și a salarisării lui — va avea de a face cu noi! Ddeu să fie cu noi și să ne proteagă în intențiunea cea bună și nobilă. Întunecul trebuie să facă loc luminei — căci ziua se apropia...

Opt fruntași din Geoagiul de sus.

Varietăți.

* (Programa) sərbării dălei de 10 Maiu 1885, a patra aniversare a încoronării.

I. În revărsatul dăilor 21 tunuri vor anunța Capitalei solemnitatea dălei.

II. La oarele 10 și jumătate dimineața se va celebra la mitropolie un Te-Deum de cătră I. P. S. S. Mitropolitul Primat, încungiurat de înaltul cler, în prezența dlor miniștri, dlor senatori și deputați cari se vor afla în capitală, înaltelor curți de casațiune și de compturi, corpului profesoral, curților și tribunalelor, delegațiunilor, consiliilor județiane și ale comunelor urbane, dlui primar cu consiliul comunal al capitalei, dlui guvernator și

dlor directori ai băncei naționale, dlor directori și subdirectori ai creditelor fonciare urbane și rurale, camerei de comerț, înalților funcționari ai statului și dlor oficeri din armata permanentă, teritoriale și din rezervă, cari nu vor fi sub arme.

Delegații săteni, cu drapelele județelor vor fi așezați în cartea mitropoliei în ordine alfabetică.

III. Armata va fi așezată pe strade și piețe între Palat și Mitropolie.

Elevii școalelor superioare, secundare și primare din capitală vor fi înșiruiți pe ambele părți ale Bulevardului Elisaveta.

IV. Pornirea dela Palatul din Bucuresci a MM. LL. Regelui și Reginei însoțiți de AA. LL. Principii Ferdinand și Carol, spre a asista la Te Deum se va anunța prin 101 tunuri.

V. La oarele 12, Maieștățile Lor, însoțiți de Principii, vor primi deflarea pe Bulevardul Universității, înaintea statuei lui Mihaiu-Viteazul, în ordinea următoare:

1. Elevii școalelor superioare, secundare și primare cu drapelele lor.

3. Armata.

4. Răniții.

VI. La oarele 3, în prezența MM. LL. Regelui și Reginei și a Principilor, se va face, în sala Tronului sântirea aripei noi a Palatului de cătră I. P. S. S. Mitropolitul Primat, fiind față membri sântului Sinod.

Vor asista la această ceremonie: Dnii miniștri dnii senatori și deputați cari se vor afla în capitală, înaltele curți de casațiune și de compturi, corpul profesoral, curțile și tribunalele, delegațiunile consiliilor județiane și comunelor urbane, d. primar cu consiliul comunal al capitalei, dl guvernator și directorii băncei naționale, dnii directori și sub-directori ai creditelor fonciare urbane și rurale, camera de comerț, înalții funcționari ai statului generalii și oficerii superiori ai garnisoniei.

VII. — La oarele 5 jum. seara, la șosea, se va da un banchet răniților și delegaților județelor și ai comunelor. (În cas de ploaie banchetul se va da în hala de esercițiu dela casarma St. George.

VIII. — La oarele 8 seara va fi sərbare publică cu iluminațiune și focuri de artificii la șosea. Grădinile St. George și Episcopia, piața Teatrului, piața universității și toate edificiile publice vor fi asemenea luminate.

Musicile militare vor fi împărțite în grădinile și piețele publice.

IX. — Registrele de înscriere la Maieștățile Lor vor fi deschise la Palatul din Capitală.

X. — În aceea di, la oarele 10 și jumătate dimineața se va celebra un Te Deum în toate comunele urbane și rurale din țeară, le care vor asista autoritățile locale.

D-nii prefecti vor primi, în reședințele districteilor felicitările autorităților civile și militare și ale orașenilor.

În acele reședințe d-nii prefecti, în înțelegere cu primarii și șefii garnisonelor respective, vor regula modul sərbării acestei dălei.

XI. — La 9 Maiu, la oarele 8 seara, se vor da la Teatru Național și la teatru Dacia reprezentațiuni populare.

* (Maial.) Pompierii voluntari din Seliște invitată la petrecerea lor de primăvară, care o vor arangia în pădurea „Bercul roșu“ lângă Săcel pe ziua de 25/13 Maiu 1885.

Începutul va fi la 12 oare amiazi.

Întrarea: de familie 50 cr., de persoană 30 cr. Pompierii și familiile lor vor plăti câte 20 cr. Venitul curat va intra în fondul pompierilor.

Seliște, 14/2 Maiu 1885.

Comitetul de arangiere.

* (Dare de seamă și mulțamită publică). Onorate Domnule Redactor! Reuniunea femeilor gr. or. române din Făgăraș și giur a arangiat la 2 Maiu a. c. v. o petrecere de primăvară împreună cu tombolă. Obiectele de câștig pentru tombolă, în urma unui apel din partea comitetului acestei reuniuni, a fost dăruite de un număr de doamne, unele domnișoare și câți-va domni din Făgăraș și giur pre cari pentru darea de seamă a noastră le publicăm cu numele și numărul obiectelor.

1. Dna Luisa D. Gramoiu: două talere de porțolan și două păhare de flori pentru salon; 2. dna Elisabeta P. Pop: o corfiță pentru poame, un taler pentru fragi de sticlă și o icoană colorată; 3. dna Zinca Roman: un tablou Andreiu Mureșan și o carte Actele conferinței electorale din Sibiu 1884; 4. dna Iuliana Gabalini: șapte păhare pentru șampanie de sticlă și o sarniță de sticlă arginție; 5. dna Elena Toma: o corfiță pentru pâne, o țuitoare de chibrite, două păhărele de flori din gips, o sălariță de porțolan, o periniță pentru ace, o țuitoare de chiper din porțolan, două funduri de perină și două pă-

hare de flori aurite; 6. dna Anastasia Popescu: un necesier, un domino, o sarniță de sticlă, un păhar auriu de sticlă, un păhar de flori și o țuitoare de chibrite; 7. dna Aneta Jovian Stoica: o tață de lampă din haras, două păhare de apă din sticlă și o tabachiere; 8. dna Luisa Făgărășan: un fund de perină; 9. dna Zinca Pandrea: un păhar de sticlă și șase lingurițe de cafea; 10. dna Maria Chișorean: o țuitoare de zahar din sticlă arginție; 11. dna Maria Constantin Pop: o corfiță cu poame și doi papagali din ghibs și șase linguri de lemn; 12. dna Iudita Negrilă: un picșen de zahar din porțolan și o țuitoare pentru cenușă de țigări; 13. dna Maria D. Damian: o pungă de mătășă pentru bani, o țuitoare de tutun, un teler pentru cenușă de țigară, o scobitoare de dinți, un păhar de flori din porțolan și o frunză de ștejar din porțolan; 14. dna Elena Vasile Pop: o corfiță de poame, șase talere de porțolan, un filigean de porțolan pentru cafea, o țuitoare de orologiu și două broșuri; 15. dna Maria Florea: trei filigene cu farfurii de porțolan pentru cafea și o corfiță pentru bilete de visită; 16. dna Maria Grama din Riușor: o figură pe masă de gips; 17. dna Victoria Aron: o corfiță pentru bilete de visită și o țuitoare de chibrite de porțolan; 18. dna Valeria Alutan: două tasce de bani și o taviță de lampă (manufactură proprie); 19. dna Hareta Popescu: o mapă brodată pentru scris, un șurț brodat — țesătură proprie, un taler de poame argințiu și două funduri de perină; 20. dșoara Rea Silvia Cip: o periniță de ace, o păreche legători de ștrimfi manufactură proprie, și două păhăruțe verzi aurite; 21. dnul George Golian, comerciant: un călmar auriu de porțolan, o cană de masă de porțolan, o tasă de prezentat și o tabachiere; 22. dnul Nicolae Popoviciu, calfă: o cutie cu săpun; 23. dnul Ioan Podgursky, tēmplar: o țuitoare de poame și o preserătoare de zahar, ambe din sticlă și 24. dnul Trepches Heinrich, director polițienesc: un vas de flori și o țuitoare de sare, ambe din sticlă.

Cel mai prețios obiect pentru aceasta tombolă: un servit de vin — tață, sticlă și pahare — s'a cumpărat din caseta proprie a on. dne: Anastasia Popescu, Elena Vasile Pop, Maria Constantin Pop, Maria Florea, Maria Cip, Elena Toma și Maria Eiser contribuind fie-care câte 1 fl. v. a.

Suma în bani încursă din jocul tombolei cu câștigul tuturor obiectelor de cătră publicul participant a fost 30 fl. 46 cr. v. a.

La intrare a contribuit cu câte 2 fl. v. a.: Philipovicu, medic și Danko Gyula, apotecar; — cu câte 1 fl. v. a.: Nicolae Cozgară, cap. pens., Ioan Florea, asesor, Vasile Pop, comerciant, Ioan Podgursky, tēmplar, Ioan Ciora, timar, Borosnyai Béla, Constantin V. Pop, Iovian Stoica de Vist, jude reg. pens., vėduva Konerth, Dr. Stefan Pop, fizic comit., Ioan Cinteș, ampioiat la cart. fund., Csato, vice-prețore, Adolf Făgărășan, Pop, oberleitnant, Gáll Domokos, jude regiu, Bruszt Lajos, George Boeriu, morariu, Steinburg, apotecar, George Golian, comerciant și Iuliu Podoabă oficial de postă; — cu câte 50 cr. Lazarevicu, leitnant, Pongrácz Géza, Nagy, Hachmiller, leitnant, Reichel, Sebes Iózsef, Pánczél Zsigmond, Ioan Muntean, învățatoriu, Gavrilă Pop, învățatoriu, Izsák Miklós, Hermann Iohan, Valeriu Poparad, Ioan Mureșan, și Nicolae Ludu, învățatoriu, — suma 31 fl. v. a.

Dela privați în urma petrecerei: Gerasim Grama capitan pens. 1 fl. v. a., Daniel Gabor, inv. 1 fl. v. a., suma 2 fl. v. a.

Suma venitelor preste tot 63 fl. 46 cr. v. a. din care detragend spesele de 17 fl. 96 cr. v. a. rămâne un venit curat de 45 fl. 50 cr. v. a. care sumă s'a inmanuat spre administrare doamnei caserese a acestei reuniuni.

În numele reuniunii primească mulțamită pre această cale toate acelea p. t. doamne și domnișoare cari au contribuit cu obiecte la tombola proiectată și toți acei p. t. domni, cari nu mai puțin a contribuit cu dinariul lor în favorul fondului reuniunii gr. or. române de femei din Făgăraș cu scopul de a îmbunătăți starea miseră a școalei noastre gr. or. de aici, carea abea se mai poate susține.

Făgăraș, 6 Maiu 1885 v.

Anastasia Popescu,
presidentă.

Nicolae Aron,
secretariu.

* (Lista contribuitorilor la maialul școalelor române din Făgăraș și Beclean ținut la 6/18 Maiu a. c. în Dumbrava Făgărașului „Moara de hărtie.“) P. T. Iacob Zorca, notariu cerc. Vlădeni 1 fl., Ioan Raț, notariu cerc. Bran 1 fl., Ioan Moșoiu și Leonte Pușcariu, preoți gr. or. Bran 1 fl., George Boeriu, morariu 1 fl., Valeriu Negrea 1 fl., Iancu Mețian 2 fl., George Borzea, notariu cerc. Vistea infer. 1 fl., Petru Popescu, protopr. em. 1 fl., Iovian Stoica d. reg. pens., 1 fl. Familia Cip Nicolae 1 fl., Familia Chiorniță 1 fl., Mihail Cioban 51 czél Zsigmond 55 cr., Siera 60 cr., Harv

comite suprem 1 fl., Daniil de Gramoiu, v. comite 1 fl., Traian Mețian, prot. Zărnesci 1 fl., Schreiber Ferencz, inspector reg. de scoale 1 fl., Nicolae Garoiu, avocat 1 fl., Abraham, preot luth. 60 cr. Ioan Roman, avocat 3 fl., Gabor și Vagner, inv. 1 fl., Neufeld 50 cr., Stefan Necșa 50 cr., Ioan Szilágyi 1 fl., Alecsandru Belle, pretore 2 fl., Laurian Hobian, 50 cr., Ioan Mureșan, 50 cr., Iuliu Dan administrator protopresbiteral 3 fl., Ilariu Duvlea, avocat 1 fl., Ioan Turcu, protonotariu 2 fl., Dr. Andreiu Micu, avocat 50 cr., Laurian Negrea, pretore 3 fl. Hachmiller, 50 cr., N. N. 60 cr., N. N. 50 cr., Iacob Popeneciu notar comit. 50 cr., George Golian, comerciant 2 fl., Gregoriu Negrea, perceptore 1 fl., Vasiliu Dan subjud. reg. 2 fl., Ioan Zacharia 1 fl., Familia Bettö 1 fl., Roiti 50 cr., Dr. Stefan Pop, fisc comit. 1 fl. Ioan Dan preot gr. or. 2 fl., Alecsandru Micu vicar foraneu 1 fl., George Gridanul 1 fl. 20 cr., Nathan 50 cr., Aldulea Metian, revisor comit. 1 fl., Pongracz 50 cr. Familia Szentgyörgyi 1 fl., Dr. Bing, medic 50 cr., Tierfeld David, librariu 1 fl., Ioan Nicodin 1 fl., și Ioan Pop învățătoriu Șinca 50 cr., — suma 59 fl. 55 cr. din care detragând spesele de 39 fl. 70 cr. rămâne un venit curat de 18 fl. 85 cr. care s'a împărțit în folosul celor două scoale române din Făgăraș și a celei din Beclean.

Făgăraș, 7 Maiu 1885 v.

Nicolae Aron, Nicolau Ludu, Ioan Pop David, învățătoriu. învățătoriu. învățătoriu.

* (De ale timpului). Cu luna lui Maiu s'a început timpul ploios, care a schimbat temperatura în mod simțitor. De o săptămână încoace pe la Sibiiu avem frig ca earna. Falnicul creștet al munților Carpați este acoperit cu nea, care s'a lășit până jos la poale. Luni dimineața a brumat binișor, se crede însă că nu s'au cauzat pagube mari.

Eri pe la oarele 11 a nins subțirel, subțirel. Timpul nu seamănă a Maiu ci a Octobrie.

* (Sclavii în China). Nu este nici o familie chineză mai avută care să n'aibă câte două-șapte de sclavi, de și este foarte lesne de a avea foarte buni servitori liberi.

Prețul unui sclav variază după etatea, puterea și frumsețea lui. În timp de pace și de prosperitate acest preț se urcă până la cinci sau șase sute de franci și chiar mai mult; dar în timp de resbel sau de foamete, familiile cari au mai mulți copii îi vând, adesea pentru un pumn de orez. Gray citează bande de vagabunzi pe cari i a vădut vândând mulțime de june fete cu câte 20 franci una. El a vădut asemenea la Canton un tată care se ruina la joc și care și-a vândut doi copii ce avea pentru suma de patru sute două-șapte și cinci de franci.

În general mai înainte ca vândarea să fie făcută, se ia sclavul și se pune la încercarea în timp de o lună.

Ceea ce se ține mai în seamă a se ști cu siguranță este, ca el să nu fie bolnav de lepră și în scopul acesta se întrebuițează mijlocul următor: sclavul este condus într'o cameră întunecoasă preumblându-se pe dinaintea lui o flacăară albastră. Dacă pe la lumina flăcării ia o culoare verșie, se conchide că este sănătos; dacă ia o culoare cam roșie, atunci este o dovadă că se află bolnav de lepră.

Sclavagiul este perpetuu și ereditat. Nenorociții cari se află în această condiție n'au nici chiar dreptul de a decide de soartea copiilor lor, și numai la a doua generație desrobirea este de drept, dacă sclavul a putut să adune bani pentru a și cumpăra libertatea. Ei nu pot să se înfățișeze înaintea instanțelor judecătorești.

În fine, stăpânul are asupra lor dreptul de viață și de moarte, și se poate dice toate drepturile chiar și dreptul de a libera pe sclavul sau la prostituția publică. Sclavul este fără de lege.

Se întâmplă adesea ca el să fugă. Fuga lui este semnalată din toate părțile prin afiș cari indică etatea, figura și costumul sau adresa stăpânului sau și recompensa făgăduită celui care-l va aduce la locuința lui. Aceste afișuri se vîd lipite mai pe toate zidurile orașelor chineze sau pe peptul strigătorilor publici cari se preumblă pe uliță ca și așa-numiții sandwich-men din Londra și Paris.

„Românul.“

* (Săpăturile dela Capri.) Acum cât-va timp, făcându-se săpături la Capri, s'a descoperit vechiul palat a lui Tiberiu. Această scire interesantă a produs o viue senzație printre învățați și archeologi. D. Ruggiero, directorele săpăturilor archeologice din districtul Neapole, adresează în această privință diariului „Le Temps“ o comunicare interesantă.

Descoperirea s'a făcut într'o comuna numită Fragora, unde se crede că era zidită una din cele două spre-dece ville ale lui Tiberiu, menționate în „Analele lui Tacit“ și despre care face mențiune un archeolog, Hadrava, care a făcut săpături la Capri în 1700.

Un țeran, săpând un șanț pentru irigațiunea pământului său, dete peste mai multe camere lângă o colină. Aceste camere sunt puse pe aceleași plan; un coridor larg și boltit le desparte de pământul colinei și le proteje în contra umezelei. Construcțiunea este de peatră și de cărămidă din epoca imperială. Zidurile au doi metri înălțime, și sunt vâpșite, de abia se mai poate distinge culoarea. S'a găsit pavage de mosaic alb; unul din ele, de marmoră colorată, are 4 metri 60 centim. lungime și 4 metri 20 centim. lărgime. De sigur că are să fie cumpărat de guvern și pus în muzeul de antichități din Neapole.

La colțul unei camere, care n'a fost încă curățită, s'a descoperit bucăți de marmură albă, cornice câte-va olane purtând marea *Tonci-Deficilinis-Viccanis*. În arhivele direcțiunii săpăturilor districtului Neapole, d. Ruggiero a constatat că în Octombrie 1831 s'a găsit aproape tot în același loc o sută chilograme de tuburi de plumb, ceea ce ar confirma teza că construcțiunile din Fragora sunt pentru băi. Inginerul-arhitect pe care direcțiunea săpăturilor l'a trimis la Capri pentru a conduce săpăturile își urmează lucrările.

„Românul.“

* (Monomania sinuciderii.) Andrews Lawson, de naționalitate suedeză, locuind la Brockton (Massachusetts), a fost găsit mort în camera sa. El a lăsat un manuscris de 27 pagini, intitulat: „Biografia mea,“ în care spune că și-a petrecut toată viața încercând să se omoare.

N'avea de cât 5 sau 6 ani când mama lui, al cărui soț era un bețiv de frunte, îi spusese că eșise

într'o seară pentru a se îneca două luni mai înainte de a se nasce Andrews; dar în momentul de a se arunca în riu, se gândi că n'are dreptul de a dispune de viața copilului pe care-l purta în sinul său, și renunță la acest proiect. Andrews crede că moștenise dela mama sa mania sinuciderii.

El spune amenunțit că, fiind încă copil, se aruncase într'un lac cu otărirea de a se ineca, dar a fost scos de un trecător. Acestei prime încercări urmară altele în număr de peste două-șapte. Andrews își trăsesse un glonte în cap, dar osul frontal făcuse ca glonte să devieze; el se spânzurase, dar un oarecare îi tăiasse funia; în urmă se otrăvise, dar doza fusese foarte tare și stomacul său a dat'o afară; fiind foarte înădușit înghițise o mare cantitate de ghiață în speranța de a se îmbolnăvi de pneumonie, dar n'a avut nici chiar guturai.

După ce descrie și alte încercări de sinucidere, Lawson anunță pe pagina din urmă a manuscrisului său că speră în fine că a găsit mijlocul cel mai sigur de a scăpa de viață; el a cumpărat patru pachete de săricică, le-a amestecat cu miere și nu mănâncă de cât dintr'ensă.

În adevăr, după esaminarea făcută stomacului său, s'a constatat că aceasta a și fost cauza morții sale.

„Românul.“

* (Bibliografic). „Convorbiri literare.“ Apare la 1-iu a fie-cărei luni. Nr. 2. Bucuresci 1 Maiu 1885. Anul XIX. Director Iacob Negruzzi. Sumariu: I. L. Caragiale. „D'ale carnavalului“, comedie în 3 acte Iacob Negruzzi. „Copii de pe natură“: Vorbe parlamentare. V. Alecsandri. „Ovidiu“, piesă în 4 acte (act. 3-lea). Schopenhauer. „Despre istorie.“ D. Onciul. „Dare de seamă critică“ despre „Teoria lui Roesler, studii asupra stăruinței românilor în Dacia Traiană de A. D. Xenopol“ Ion Alecsandri. „Oda la unirea românilor“ (poesie). A. C. Cuza. „Ideal“ (poesie) T. Robeanu. „Finis“ (poesie). „Necrolog“ „Correspondența.“ „Bibliografic.“ Toate drepturile rezervate. „Direcția“: „Strada Română 25.“ Editura și administrația stabilimentului grafic Sococu et Teclu. Bucuresci, Strada Berzii 86.

Loterie.

Mercuri în 20 Maiu n. 1885.

Brünn: 17 73 63 6 27

Bursa de Viena și Pesta.

Din 19 Maiu n. 1885.

	Viena	B. pestă
Renta de aur ung. de 6%		
Renta de aur ung. de 4%	97.60	107.65
Renta de aur austriacă	107.80	107.75
Renta ung. de hârtie	92.50	92.55*
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	97 —	97 —
II emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	122.50	122.50
Serisuri fonciare ale institutului „Albina“	—	101. —
Ațiuni de bancă de credit ung.	287.50	288.20
Ațiuni de credit aus r.	287.70	288.15
Oblig. de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung.	107. —	107. —
Obligațiuni urbariale transilvane	101.10	100.75
Obligațiuni ung. de rescumpărarea decimei de vin	102. —	102. —
Sorți ungu ești cu premii	116.60	116.25
Sorți de regularea Tisei	118.75	118.25
Ațiuni de bancă austro-ung.	859. —	858. —
Împrumutul drumurilor de fer ung.	146.75	147. —
Galbin	5.84	5.83
Napoleon	9.85 1/2	9.85
100 marce nemțești	60.85	60.90
London (pe poliță de trei luni)	124.45	124.40

Concurs de licitațiune.

În 26 Maiu (7 Iunie) a. e., se va ținea în comuna Gurariului, comitatul Sibiiului, licitațiune minuentă verbal și cu oferte pentru clădirea unei biserici gr.-or. în suma de circa 26,000 fl. v. a.

Ofertele sunt a se adresa la oficiul parochial gr. or. din susnumita comună, unde se află spre vedere planurile, preliminarul și condițiunile de clădire. [1016] 2-3

Gurariului, 3/15 Maiu 1885. Comitetul parochial gr. or.

Ioachim Muntean, paroch și președ. comit. parochial.

„Albina“ Institut de credit și de economii în Sibiiu.

Publicațiune

în sensul articolului de lege XXXVI din anul 1876 §. 29.

1. Suma scrisurilor fonciare puse în cerculațiune cu ziua de 30 Aprilie 1885 face fl. 904,800.—
2. Pretensiunile institutului de împrumuturi hipotecare care servesc de acoperirea acestor scrisuri fonciare sunt de „ 905,179.50
3. Valoarea hipotecelor luate de basă la susnumitele împrumuturi hipotecare este de „ 4,011,574.—
4. În sensul §. 97. din statute „fondul special“ pentru asigurarea scrisurilor fonciare este de acesta e indus în cont separat și plasat în efecte publice. „ 221,136.67

Sibiiu, 1. Maiu 1885.

Direcțiunea.

[1017] 1-1

Mihaile Manchen, vărsătoriu de campane

(Clopote)

de construcțiunea cea mai nouă

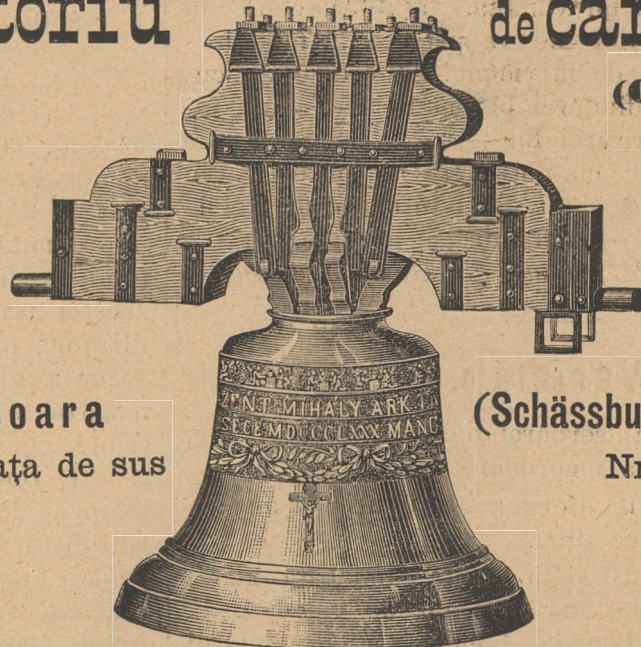
cu sul sucitor

în Sighișoara

piața de sus

(Schässburg-Segesvár)

Nr. 168

o firmă ce există dela anul 1822 și se bucură de un renume bun, se recomandă tuturor comunelor bisericesci a liferă și repara clopote de toată mărimea și cu preferințele cele mai convenabile. Comandele se efectuează și în depărtare. Clopote mai mici sunt în tot timpul gata. [1018] 1-3